

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument s plenarne sjednice

A7-0149/2014

28.2.2014

IZVJEŠĆE

o istrazi o ulozi i djelovanju Trojke (ESB, Komisija i MMF) u vezi s
programskim zemljama europodručja
(2013/2277(INI))

Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku

Izvjestitelji: Othmar Karas, Liem Hoang Ngoc

PR_INI

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
EXPLANATORY STATEMENT	26
MIŠLJENJE ODBORA ZA PRORAČUNSKI NADZOR	30
MIŠLJENJE ODBORA ZA USTAVNA PITANJA.....	33
REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU.....	37

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o istrazi o ulozi i djelovanju Trojke (ESB, Komisija i MMF) u vezi s programskim zemljama europodručja (2013/2277(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 7., članak 136. u kombinaciji s člankom 121. i članak 174.,
- uzimajući u obzir Povelju o temeljnim pravima Europske unije,
- uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, posebice njegov članak 3.,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 472/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o jačanju gospodarskog i proračunskog nadzora država članica europodručja koje su suočene s ozbiljnim poteškoćama u odnosu na svoju financijsku stabilnost ili im prijete takve poteškoće¹,
- uzimajući u obzir Ugovor o uspostavljanju Europskog mehanizma za stabilnost (ESM),
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 16. lipnja 2010. o strategiji EU 2020.²,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 23. listopada 2013. o Europskom semestru za usklajivanje gospodarske politike: provedba prioriteta za 2013.³,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 4. srpnja 2013. o prioritetima Europskog parlamenta za program rada Komisije za 2014.⁴,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. lipnja 2013. o pripremama za sastanak Europskog vijeća (27. – 28. lipnja 2013.) – demokratsko odlučivanje u budućoj ekonomskoj i monetarnoj uniji (EMU)⁵,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 20. studenog 2012. s preporukama Komisiji o izvješću predsjednika Europskog vijeća, Europske komisije, Europske središnje banke i Euroskupine „Prema stvarnoj ekonomskoj i monetarnoj uniji“⁶,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. srpnja 2011. o financijskoj, ekonomskoj i socijalnoj krizi: preporuke o mjerama i inicijativama koje treba poduzeti⁷,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 20. listopada 2010. o financijskoj, ekonomskoj i

¹ SL L 140, 27.5.2013., str.1.

² Usvojeni tekstovi, P7_TA(2010)0223.

³ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0447.

⁴ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0332.

⁵ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0269.

⁶ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2012)0430.

⁷ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2011)0331.

socijalnoj krizi: preporuke o mjerama i inicijativama koje treba poduzeti (srednjoročno izvješće)¹,

- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku i mišljenja Odbora za proračunski nadzor i Odbora za ustavna pitanja (A7-0149/2014),
- A. budući da je Trojka, koja se sastoji od Europske komisije, Europske središnje banke (ESB) i Međunarodnog monetarnog fonda (MMF), nastala odlukom predsjednika država i vlada europodručja od 25. ožujka 2010. godine o uspostavljanju zajedničkog programa i osiguranja uvjetnih bilateralnih zajmova Grčkoj, ujedno se nastavljajući na preporuke Vijeća za ekonomska i financijska pitanja, a od tada djeluje u Portugalu, Irskoj i na Cipru; budući da postoji značajna uključenost ministara financija europodručja u odlukama koje se odnose na pojedinosti bilateralnih zajmova;
- B. budući da su Trojka i njezina uloga utvrđeni Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća (EU) br. 472/2013 od 21. svibnja 2013. i spomenuti u Ugovoru o uspostavljanju Europskog mehanizma za stabilnost (ESM);
- C. budući da je Europski sud presudom u slučaju *Pringle vs. Irsko* (slučaj C-370/12) potvrdio da se Komisiji i ESB-u mogu povjeriti zadaci koji su im dodijeljeni Ugovorom o ESM-u;
- D. budući da je unutar Trojke Komisija kao zastupnik Euroskupine odgovorna za pregovaranje o uvjetima za financijsku pomoć za države članice europodručja „u suradnji s ESB-om” i „gdje god je to moguće zajedno s MMF-om”, pri čemu se financijska pomoć dalje u tekstu navodi kao „pomoć EU-a i MMF-a”, no Vijeće je politički odgovorno za odobravanje programa makroekonomske prilagodbe; budući da je svaka članica Trojke slijedila vlastiti proceduralni postupak;
- E. budući da je Trojka do sada bila temeljna struktura za pregovore između službenih zajmodavaca i vlada zemalja primateljica, kao i za reviziju provedbe programa ekonomske prilagodbe; budući da s europske strane u slučaju podrške Europskog fonda za financijsku stabilnost (EFSF) i Europskog stabilizacijskog mehanizam (ESM) konačne odluke u pogledu financijske pomoći i uvjeta donosi Euroskupina, koja stoga snosi političku odgovornost za programe;
- F. budući da je donezen opći politički sporazum kako bi se izbjeglo neuredno neispunjene obveze država članica u EU-u, a posebno u europodručju, da bi se izbjegao ekonomski i socijalni rasap koji bi za posljedicu imao nemogućnost isplate mirovina i plaća državnih službenika, kao i pogubne učinke rušenja gospodarstva, bankovnog sustava i socijalne skrbi, uz to što bi država tijekom duljeg razdoblja bila potpuno odsječena od tržišta kapitala;
- G. budući da je Trojka zajedno s dotičnom državom članicom također odgovorna za pripremu službenih odluka Euroskupine;

¹ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2010)0376.

- H. budući da je nekoliko država članica izvan europodručja već primilo ili prima pomoć EU-a prema članku 143. UFEU-a, koju EU pruža zajedno s MMF-om;
- I. budući da su EU i države članice stvorile nekoliko *ad hoc* mehanizama za pružanje financijske pomoći za zemlje europodručja, prvo putem bilateralnih zajmova, uključujući od nekoliko zemalja izvan europodručja, zatim putem privremenih hitnih fondova, odnosno EFSF-a i EFSM-a, te konačno putem ESM-a, koji je trebao biti zamjena za sve druge mehanizme;
- J. budući da je Sud, pozivajući se na članak 13. stavak 3. Ugovora o Europskom mehanizmu za stabilnost, nedavno potvrdio (u slučaju *Pringle*) da uključivanjem u Ugovor o Europskom mehanizmu za stabilnost Europska komisija treba „promicati opći interes Unije” i „osigurati da su memorandumi o razumijevanju zaključeni u okviru Europskog mehanizma za stabilnost u skladu s pravom Europske unije”;
- K. budući da je Sud i u slučaju *Pringle* presudio da je Europski stabilizacijski mehanizam u skladu s UFEU-om te otvorio vrata mogućoj integraciji tog mehanizma u pravnu stečevinu u skladu s trenutačnim ograničenjima Ugovorâ;
- L. budući da je Memorandum o razumijevanju po definiciji sporazum između dotične države članice i Trojke koji proizlazi iz pregovora te kojim se država članica obvezuje provoditi brojne konkretnе aktivnosti u zamjenu za financijsku pomoć; budući da Komisija potpisuje Memorandum o razumijevanju u ime ministara financija europodručja; budući da javnosti ipak nije poznato kako su se u praksi odvijali pregovori između Trojke i dotičnih država članica te da usto nije transparentno u kolikoj bi mjeri država članica koja traži pomoć mogla utjecati na rezultat pregovora; budući da je u Ugovoru o ESM-u utvrđeno da se od države članice koja traži pomoć od ESM-a očekuje da, kad god je to moguće, uputi zahtjev za pomoć MMF-u;
- M. budući da je ukupan iznos paketa financijske pomoći u ta četiri programa rekordan, kao i trajanje, oblik i kontekst programa, što je dovelo do neželjenog stanja u kojem je pomoć gotovo u cijelosti zamjenila uobičajeno financiranje koje osiguravaju tržišta, čime se bankovni sektor štiti od gubitaka uzrokovanih prijenosom velikih iznosa državnog duga zemalja obuhvaćenih programom iz bilance stanja privatnog sektora u bilancu stanja javnog sektora;
- N. budući da je Sud u presudi u slučaju *Pringle* izjavio da se zabranom utvrđenom člankom 125. UFEU-a osigurava da države članice koje se zaduže ostanu podložne tržišnoj logici, s obzirom na to da bi ih to trebalo potaknuti na održavanje proračunske discipline, te da poštovanje te discipline pridonosi postizanju višeg cilja na razini Unije, odnosno održavanja financijske stabilnosti monetarne unije; međutim naglašava da se člankom 125. UFEU-a ne zabranjuje da jedna ili više država članica dodijeli financijsku pomoć državi članici koja i dalje ostaje odgovorna za svoje obveze prema vjerovnicima, ako su uvjeti navedene pomoći takvi da navode državu članicu da provodi dobru proračunsku politiku;
- O. budući da je financijska kriza dovela do ekonomski i socijalne krize; budući da su gospodarsko stanje i najnovija zbivanja znatno ugrozili kvalitetu i kvantitetu zapošljavanja, dostupnost kredita, razine prihoda, socijalnu zaštitu i standarde zdravlja i

sigurnosti na nepredviđen način te su stoga doveli do teškog gospodarskog i socijalnog stanja; budući da su ti negativni učinci mogli biti znatno teži bez finansijske pomoći EU-a i MMF-a te budući da je djelovanje na europskoj razini pomoglo spriječiti daljnje pogoršanje stanja;

- P. budući da se člankom 151. UFEU-a predviđa da mjere koje poduzimaju EU i njezine države članice moraju biti u skladu s temeljnim socijalnim pravima utvrđenima Europskom socijalnom poveljom iz 1961. i Poveljom o temeljnim pravima radnika iz 1989. kako bi se poboljšao, između ostalog, socijalni dijalog;
- Q. budući da se u članku 152. UFEU-a navodi da „Unija prepoznaje i promiče ulogu socijalnih partnera na svojoj razini, uzimajući u obzir raznolikost nacionalnih sustava. Ona olakšava dijalog među socijalnim partnerima poštujući njihovu autonomiju”;
- R. budući da troškovi usluga za korisnike u nekim državama članicama rastu, što znači da si veliki broj ljudi više ne može priuštiti primjerenu razinu usluge koja bi zadovoljila njihove osnovne potrebe, uključujući pristup ključnom liječenju;
- S. budući da je radna skupina za Grčku uspostavljena radi jačanja kapaciteta grčke uprave u cilju osmišljavanja, provedbe i uspostave strukturnih reformi za poboljšanje konkurentnosti i funkcioniranja gospodarstva, društva i uprave te stvaranja uvjeta za održivi oporavak i stvaranje radnih mesta, kao i za ubrzanje korištenja sredstava strukturnih i kohezijskih fondova EU-a u Grčkoj te za osiguranje ključnih resursa za financiranje ulaganja;
- T. budući da je u svojoj Rezoluciji od 20. studenog 2012. Parlament pozvao na visoke standarde demokratske odgovornosti na nacionalnoj razini i razini Unije koje treba primijeniti na institucije EU-a koje su članovi Trojke; budući da je takva odgovornost ključna za vjerodostojnost programa pomoći te posebno zahtijeva veću uključenost nacionalnih parlamenta, kao i to da članice Trojke iz EU-a budu saslušane u Europskom parlamentu prije preuzimanja svojih dužnosti na temelju jasnog mandata te da podliježu redovnom izvještavanju i demokratskom nadzoru Europskog parlamenta;
- U. budući da su programi kratkoročno prvenstveno bili namijenjeni za izbjegavanje neurednog neispunjerenja obveza i zaustavljanje špekulacija državnim dugom; budući da je srednjoročni cilj bio osigurati povrat posuđenog novca, čime bi se izbjegao veliki finansijski gubitak koji bi bio prebačen na teret poreznih obveznika zemalja koje pružaju pomoć i jamče sredstva; budući da to također zahtijeva da program srednjoročno i dugoročno ostvari održiv rast i djelotvorno smanjenje duga; budući da programi nisu bili prilagođeni za sveobuhvatno ispravljanje makroekonomskih neravnoteža koje su se s vremenom nagomilale, katkad i tijekom desetljeća;

Gospodarsko stanje u zemljama obuhvaćenim programom na početku krize

- 1. smatra da su se stvarni pokretači kriza razlikovali u sve četiri države članice, iako se mogu primijetiti zajednički obrasci poput brzog povećanja dotoka kapitala i gomilanja makroekonomskih neravnoteža diljem EU-a tijekom godina koje su prethodile krizi; ističe da su prekomjeran iznos javnog i/ili privatnog duga koji je dosegao neodrživu razinu te pretjerana reakcija finansijskih tržišta u kombinaciji sa špekulacijom i gubitkom

konkurentnosti u tome imali ključnu ulogu, što se nije moglo spriječiti postojećim okvirom gospodarskog upravljanja EU-a; nadalje primjećuje da je kriza državnog duga u svim slučajevima usko povezana s globalnom finansijskom krizom koju su uzrokovali blagi propisi i neodgovarajući postupci finansijske industrije;

2. primjećuje da su europske javne financije bile u lošem stanju i prije krize, a da od 1970-ih razina javnog duga država članica postupno raste pod utjecajem različitih gospodarskih recesija koje je Unija iskusila; primjećuje da su troškovi planova oporavka, pad prihoda od poreza i visoki socijalni rashodi uzrokovali rast javnog duga i omjera javnog duga prema BDP-u u svim državama članicama, iako ne u istoj mjeri u svim dijelovima Unije;
3. podsjeća na trokut međusobno povezanih slabih točaka, pri čemu je neuravnotežena fiskalna politika nekih država članica povećala deficit u javnom proračunu prije krize, a finansijska kriza značajno doprinijela daljnjoj inflaciji tih deficitova, nakon čega su uslijedile napetosti na tržistima državnih dugova u nekim državama članicama;
4. ističe da je nedavna finansijska, gospodarska i bankovna kriza najteža od drugog svjetskog rata; priznaje da bi bez poduzimanja mjera na europskoj razini kriza imala još teže posljedice; u tom smislu napominje da je bivši predsjednik ESB-a Jean-Claude Trichet na javnoj raspravi izrazio svoju zabrinutost oko toga da bi bez brzog i odlučnog djelovanja kriza državnog duga mogla pokrenuti križu razmjera Velike depresije iz 1929.;
5. primjećuje da je prije početka programa pomoći EU-a i MMF-a pokrenutog u proljeće 2010. godine postojala dvostruka bojazan glede „nesolventnosti” i „neodrživosti” javnih financija Grčke zbog stalnog pada konkurentnosti grčkoga gospodarstva i dugoročne nepromišljene fiskalne politike, proizašle iz neučinkovitog oporezivanja dobiti, s državnim deficitom koji je dosegnuo 15,7 % BDP-a 2009., dok je 2007. iznosio -6,5 %, i omjerom duga prema BDP-u koji je nastavio s uzlaznim kretanjem od 2003. kada je iznosio 97,4 %, dosegnuvši 107,4 % u 2007., 129,7 % u 2009. i 156,9 % u 2012. godini; smatra da je uzrok problematičnog stanja u Grčkoj i statistička prijevara koja se odvijala tijekom razdoblja koje je prethodilo uspostavljanju programa; pozdravlja odlučne mјere grčke vlade da brzo i učinkovito riješi te probleme, uključujući uspostavom neovisnog helenskog tijela za statistiku u ožujku 2010.; napominje da je postupno otkrivanje statističke prijevare u Grčkoj utjecalo na potrebu za prilagođavanjem multiplikatora, prognoza i predloženih mјera; podsjeća na to da su zbog ustrajanja Europskog parlamenta Eurostata (statističkom uredu Europske unije) sada dodijeljene ovlasti i sredstva za pružanje čvrste osnove pouzdanih i objektivnih statističkih podataka;
6. primjećuje da je Grčka ušla u recesiju u četvrtom kvartalu 2008. godine; primjećuje da je zemlja u šest kvartala imala negativnu stopu rasta BDP-a, a sedmi je doveo do aktiviranja programa pomoći; primjećuje da postoji uska povezanost između učinaka finansijske krize i povećanja javnog duga s jedne strane te povećanja nacionalnog duga i gospodarske recesije s druge strane, s povećanjem javnog duga s 254,7 milijardi EUR na kraju trećeg kvartala 2008. godine na 314,1 milijardu EUR na kraju drugog kvartala 2010. godine;
7. primjećuje da su nakon zahtjeva grčke vlade za finansijskom pomoći u travnju 2010. tržista počela preispitivati gospodarske temelje i solventnost drugih država članica na europodručju, uslijed čega su napetosti glede portugalskih državnih obveznica ubrzo dovele troškove refinanciranja Portugala na neodrživu razinu;

8. napominje da se ekonomiske podatke koje je vlada prvotno koristila tijekom pregovora moralо revidirati;
9. primjećuje da je, na početku programa pomoći EU-a i MMF-a, portugalsko gospodarstvo nekoliko godina obilježavao nizak rast BDP-a i produktivnosti, kao i veliki priljevi kapitala, te da su ti uzorci, u kombinaciji s rastom rashoda, posebice diskrecijskih troškova, uvijek iznad rasta BDP-a, i učinkom globalne financijske krize za posljedicu imali veliki fiskalni deficit i visoku razinu javnog i privatnog duga, uz negativan utjecaj grčke krize, što je portugalske troškove refinanciranja na tržištu kapitala dovelo do neodrživih razina i u stvarnosti onemogućilo javnom sektoru pristup tim tržištima; ističe da je 2010., prije negoli je 7. travnja 2011. sa zakašnjenjem zatražena financijska pomoć, portugalska stopa rasta pala na 1,9 %, fiskalni deficit dosegnuo 9,8 % (2010.), razina duga 94 % (2010.), dok je deficit na tekućem računu platne bilance iznosio 10,6 % BDP-a, a stopa nezaposlenosti 12 %; primjećuje u tom kontekstu da su se cjelokupni makroekonomski temelji s razumno dobrih razina u 2007. godini kada je portugalska stopa rasta dosegnula 2,4 %, fiskalni deficit 3,1 %, razina duga 62,7% a njegov deficit na tekućem računu platne bilance 10,2 % BDP-a, sa stopom nezaposlenosti koja je iznosila 8,1 %, vrlo brzo pogoršali do duboke i dotad neviđene recesije;
10. primjećuje da je netom prije početka programa pomoći EU-a i MMF-a irsko gospodarstvo pretrpjelo bankovnu krizu dotad neviđenih razmjera koja je većim dijelom nastala zbog izlaganja irskog financijskog sektora „krizi hipotekarnih kredita” iz SAD-a, neodgovornog preuzimanja rizika irskih banaka i rasprostranjene uporabe vrijednosnih papira utemeljenih na aktivi, što je nakon bjanko jamstava i naknadnog spašavanja novcem iz državnog proračuna uzrokovalo pad irskog BDP-a za 6,4 % u 2009. godini (1,1 % u 2010. godini) s pozitivne razine rasta od 5 % BDP-a u 2007. godini, povećanje nezaposlenosti s 4,7 % u 2007. na 13,9 % u 2010. godini i deficit državne platne bilance u 2010. godini od 30,6 % kao posljedicu potpore irske vlade bankovnom sektoru, što predstavlja pad u odnosu na višak od 0,2 % u 2007. godini; napominje da su bankovnu krizu djelomično prouzročili neprimjereno reguliranje, vrlo niske stope poreza i predimenzionirani bankovni sektor; prepoznaje da su privatni gubici irskih banaka preuzeti u irsku državnu bilancu kako bi se izbjegao kolaps irskog bankovnog sustava i umanjio rizika od širenja diljem cijelog europodručja te da je irska vlada pri odgovoru na bankovnu krizu djelovala u širem interesu Unije; nadalje primjećuje da je u desetljeću koje je prethodilo programu pomoći irsko gospodarstvo iskusilo duže razdoblje negativnih realnih kamatnih stopa;
11. ističe da prije krize u Irskoj nije bilo fiskalnih neravnoteža te da je razina javnog duga bila iznimno niska; također naglašava visoku razinu fleksibilnosti tržišta rada prije krize; napominje da je Trojka prvotno zatražila smanjenje plaća; skreće pozornost na neodrživ bankovni model i porezni sustav koji je bio pretjerano ovisan o prihodima od oporezivanja stambenog i imovinskog balona, lišavajući državu prihoda nakon što su ti baloni prsnuli;
12. primjećuje da su oko 40 % irskog BDP-a u bankovni sektor ubrizgali porezni obveznici u doba kada sanacija sredstvima vjerovnika i dioničara nije bila dostupna s obzirom na to da je uzrokovala veliku raspravu unutar Trojke;
13. poziva na potpunu provedbu obveze čelnika EU-a iz lipnja 2012. o prekidanju začaranog kruga između banaka i država te dalnjem ispitivanju situacije irskog financijskog sektora

- na način koji znatno olakšava težak irski teret zbog bankovnog duga;
14. napominje da se prilikom uključenja privatnog sektora u Grčkoj nije dovoljno razmišljalo o sekundarnim učincima na ciparski bankovni sustav koji je već bio na rubu kolapsa zbog lošeg bankovnog modela te se također upućuje na to da su sredstva nekih većih država članica ponovno bila zaštićena;
15. primjećuje da je Cipar u svibnju 2011. izgubio pristup međunarodnim tržištima zbog značajnog pogoršanja stanja javnih financija, kao i zbog velikog izlaganja ciparskoga bankovnog sektora grčkom gospodarstvu i sanaciji javnog duga u Grčkoj koja je Cipar dovela do znatnih gubitaka; podsjeća na to da je prije početka programa pomoći EU-a i MMF-a u 2013. godini pojavila ozbiljna zabrinutost zbog sustavne nestabilnosti u ciparskom gospodarstvu i to zbog, između ostalog, njegovog prezaduženog bankovnog sektora sklonog rizicima i njegove izloženosti visoko zaduženim lokalnim poduzećima za nekretnine, grčkoj dužničkoj krizi, snižavanju rejtinga ciparskih državnih obveznica od strane međunarodnih rejting agencija, nemogućnosti refinanciranja javnih rashoda s međunarodnih tržišta i neodlučnosti ciparskih javnih tijela da restrukturiraju problematičan finansijski sektor, opredjeljujući se umjesto toga za masivnu injekciju ruskog kapitala; također podsjeća na to da je stanje postalo složenije zbog prekomernog oslanjanja na ušteđevinu ruskih građana te pribjegavanja zajmu ruskih vlasti; nadalje primjećuje da je 2007. omjer javnog duga prema BDP-u na Cipru iznosio 58,8 %, a 2012. je porastao do 86,6 %, dok je 2007. postojao ukupni višak vlade iznosio 3,5 % BDP-a, koji se do 2012. ipak pretvorio u deficit od -6,4 %;
- Finansijska pomoć EU-a i MMF-a, sadržaj Memoranduma o razumijevanju i provedene politike***
16. primjećuje da je početni zahtjev za finansijskom pomoći Grčka podnijela 23. travnja 2010. i da je sporazum između grčkih tijela s jedne strane i EU-a i MMF-a s druge donesen 2. svibnja 2010. godine u odgovarajućim Memorandumima o razumijevanju koji sadrže uvjete politika za finansijsku pomoć EU-a i MMF-a; nadalje primjećuje da je, nakon pet revizija i nedovoljnog uspjeha prvog programa, bilo potrebno donijeti drugi program u ožujku 2012. godine, koji je otada tri puta revidiran; napominje da MMF u stvarnosti nije uzeo u obzir primjedbe trećeine svojih članova odbora u vezi s raspodjelom koristi i tereta koji proizlaze iz prvog grčkog programa;
17. napominje da prvi sporazum iz svibnja 2010. nije mogao sadržavati odredbe o restrukturiranju grčkog duga, unatoč tome što ga je prvi predložio MMF, koji bi u skladu sa svojom uobičajenom praksom prednost dao ranom restrukturiranju duga; podsjeća na nevoljkost ESB-a da razmotri bilo koji oblik restrukturiranja duga 2010. i 2011. na temelju toga što bi ono dovelo do širenja krize na druge države članice i odbijanje sudjelovanja u restrukturiranju dogovorenom u veljači 2012.; primjećuje da je grčka središnja banka u studenom 2010. pridonijela pojačavanju tržišnih previranja javnim upozorenjem ulagateljima da se mjere ESB-a za likvidnost u slučaju grčkog državnog duga više ne mogu uzimati zdravo za gotovo; usto primjećuje da su se države članice obvezale na to da će njihove banke zadržati izloženost tržištima grčkih obveznica, što nisu uspjele ispuniti;
18. napominje da je početni zahtjev za finansijskom pomoći Portugal podnio 7. travnja 2011. i

da je sporazum između portugalskih tijela s jedne strane te EU-a i MMF-a s druge donesen 17. svibnja 2011. godine u odgovarajućim memorandumima o razumijevanju koji sadrže uvjete politika za finansijsku pomoć EU-a i MMF-a; nadalje primjećuje da je portugalski program od tada redovito revidiran kako bi se prilagodili ciljevi s obzirom na nedostizne početne ciljeve, što je dovelo do uspješne desete kvartalne revizije portugalskog programa ekonomskih prilagodbi, s dobrim izgledima da se program uskoro završi;

19. podsjeća na navodni bilateralni pritisak ESB-a na irska tijela prije početnog sporazuma između irskih tijela te EU-a i MMF-a donesenog 7. prosinca 2010. godine i 16. prosinca 2010. u odgovarajućim memorandumima o razumijevanju koji sadrže uvjete politika za pomoć EU-a i MMF-a; napominje da se program uglavnom temeljio na nacionalnom planu za oporavak za razdoblje 2011. – 2014. irske vlade objavljenom 24. studenog 2010.; nadalje primjećuje da je irski program od tada redovito revidiran, što je dovelo do dvanaeste i konačne revizije 9. prosinca 2013. godine, te da je navedeni program zaključen 15. prosinca 2013.;
20. napominje da je Europsko vijeće 29. lipnja 2012. odlučilo ESM-u dopustiti mogućnost izravne dokapitalizacije banaka, nakon redovne odluke i pod uvjetom da je uspostavljen učinkovit jedinstveni nadzorni mehanizam; nadalje primjećuje da je Euroskupina 20. lipnja 2013. definirala operativni okvir za instrument izravne dokapitalizacije koji je podložan uvjetima;
21. primjećuje da je s vremenom došlo do promjena glede razmišljanja o sanaciji vlastitim sredstvima; u Irskoj 2010. godine sanacija povlaštenih imatelja obveznica vlastitim sredstvima nije bila dostupna irskim vlastima, dok je na Cipru 2013. sanacija osiguranih deponenata vlastitim sredstvima predložena kao politička mjera, što je povećalo nerazmjer između instrumenata korištenih za ublažavanje bankovne i državne dužničke krize;
22. primjećuje da je Cipar podnio početni zahtjev za finansijskom pomoći 25. lipnja 2012. godine, ali da razlike u stajalištima u pogledu uvjetovanosti, kao i to što je ciparski parlament 19. ožujka 2013. odbacio početni nacrt programa koji je obuhvaćao spašavanje sredstvima deponenata s osiguranim depozitima zbog toga što je bio u suprotnosti s europskim pravom jer su se njime predviđali korektivni faktori za male depozite u vrijednosti manjoj od 100 000 EUR, odgodilo konačni sporazum o programu pomoći EU-a i MMF-a do 24. travnja (EU) i 15. svibnja 2013. godine (MMF), te je 30. travnja 2013. godine ciparski Zastupnički dom konačno potvrđio „novi“ sporazum; primjećuje da su u slučaju Cipra postojali početni konkurentski prijedlozi programa različitih članova Trojke i ističe nedostatak dostatnog objašnjenja toga kako su Europska Komisija i ministri financija EU-a odobrili uključivanje deponenata s osiguranim depozitima; nadalje, žali zbog činjenice da su ciparske vlasti ukazale na poteškoće u uvjeravanju predstavnika Trojke u pogledu onog što ih je zabrinjavalo tijekom pregovaračkog procesa, kao i na činjenicu da je ciparska vlada navodno bila primorana prihvati instrument spašavanja sredstvima vjerovnika i dioničara za bankovne depozite s obzirom na izuzetno visoku razinu privatnog duga u odnosu na BDP; ukazuje na to da se mora primijetiti da je, dok su Ciparska središnja banka (CSB) i odbor ministara bili intenzivno angažirani u pregovorima i oblikovanju programa finansijske pomoći te je guverner CSB-a napisao memorandum o razumijevanju s ministrom financija, vrijeme za dodatne supotpisao memorandum o razumijevanju s ministrom financija, vrijeme za dodatne

iscrpne pregovore o aspektima memoranduma bilo izuzetno ograničeno.

23. primjećuje ozbiljne nuspojave primjene instrumenata spašavanja sredstvima vjerovnika koji uključuju nametanje kontrole kapitala; naglašava da je ciparska realna ekonomija i dalje suočena s velikim izazovima s obzirom na to da prekidanje kreditnih linija pogoda produktivne sektore ekonomije;
24. primjećuje da je MMF svjetska institucija čiji je zadatak pružanje uvjetovane financijske pomoći državama suočenim s problemima bilance plaćanja; ukazuje na činjenicu da su sve države članice ujedno i članice MMF-a, te stoga imaju pravo, u suradnji s institucijama EU-a, zatražiti njegovu pomoć, u svjetlu procjene interesa EU-a i dotične države članice; primjećuje da s obzirom na razmjer krize oslanjanje isključivo na financijska sredstva MMF-a ne bi bilo dovoljno za rješavanje problema zemalja kojima je potrebna financijska pomoć;
25. primjećuje da je MMF jasno ukazao na rizike grčkog programa, posebno u odnosu na održivost duga; primjećuje da je, osim prihvaćanja toga da će Trojka izraditi program i o njemu pregovarati, MMF odlučio izmijeniti kriterij iznimne politike pristupa koji se odnosi na održivost duga kako bi omogućio zajmove Grčkoj, Irskoj i Portugalu;
26. skreće pozornost na zabrinutost u pogledu nadzora ESB-a nad hitnom pomoći za likvidnost (ELA); smatra da konceptu solventnosti koji koristi ESB nedostaje transparentnosti i predvidljivosti;
27. primjećuje nespremnost EU-a i međunarodnih institucija na dužničku krizu velikih razmjera, kao i njezine diferencirane uzroke i posljedice unutar europodručja, koja između ostalog proizlazi iz najozbiljnije financijske krize od 1929. godine; žali zbog nedostatka održive pravne osnove za rješavanje krize ove vrste; uzima u obzir napore da se reagira brzo i čvrsto, međutim žali zbog toga što je Vijeće redovito odbijalo razviti dugoročni, sveobuhvatni i sustavni pristup; žali zbog činjenice što strukturni fondovi EU-a i druge politike čiji je cilj dugoročna gospodarska konvergencija unutar Unije nisu bili učinkoviti u izvršavanju cilja;
28. ističe da su stope sufinanciranja iz strukturnih fondova EU-a za neke države članice koje su bile najviše pogodjene krizom i primile financijsku pomoć u okviru programa prilagodbe bile povećane na 95 %; naglašava da je potrebno ojačati lokalne i nacionalne uprave da bi bile u stanju provoditi zakone i programe EU-a i tako ubrzati korištenje sredstava iz strukturnih fondova;
29. priznaje da je, usprkos navedenome, golemi izazov s kojim se Trojka suočila u razdoblju prije krize bio jedinstven kao posljedica, između ostalog, lošeg stanja javnih financija, potrebe za strukturnim reformama u nekim državama članicama, nedovoljne regulacije financijskih usluga na europskoj i nacionalnoj razini, te velikih makroekonomskih neravnoteža koje su godinama stvarane i činjenice da brojni tradicionalni makroekonomski instrumenti poput proračunske politike ili vanjske devalvacije nisu bili dostupni zbog ograničenja monetarne unije ili nepotpunog karaktera euro područja; primjećuje, k tome, znatan vremenski pritisak koji proizlazi djelomično iz činjenice da su se zahtjevi za financijskom pomoći općenito podnosi onda kada su zemlje već bile blizu neispunjavanju svojih obveza te su već izgubile pristup tržištima, dok je trebalo ukloniti

pravne prepreke, strah od sloma europodručja bio je opipljiv, postojala je jasna potreba za postizanjem političkog dogovora te za donošenjem odluka o reformama, svjetsko gospodarstvo je bilo u snažnom padu, a brojne zemlje koje su trebale pridonijeti finansijskom potporom i same su iskusile povećanje vlastitog javnog i privatnog duga na alarmantne načine;

30. osuđuje nedovoljnu transparentnost u pregovorima o Memorandumu o razumijevanju; primjećuje potrebu da se procijeni jesu li službeni dokumenti jasno preneseni i na vrijeme razmotreni u nacionalnim parlamentima i Europskom parlamentu te je li se o njima raspravljalo na odgovarajući način sa socijalnim partnerima; nadalje primjećuje mogući negativni učinak takvih praksi koje uključuju čuvanje informacija o pravima građana, stabilnosti političke situacije u dotičnim zemljama i povjerenju građana u demokraciju i europski projektiza zatvorenih vrata;
31. primjećuje da se preporuke sadržane u memorandumima o razumijevanju ne slažu s politikom modernizacije koja je izrađena u obliku Lisabonske strategije i strategije Europa 2020.; nadalje primjećuje da su države članice s memorandumom o razumijevanju izuzete iz svih postupka izvještavanja europskog semestra, uključujući izvještavanje u sklopu ciljeva borbe protiv siromaštva te socijalne uključenosti te da nisu primile preporuke za pojedine države, osim onih o provedbi memoranduma o razumijevanju; podsjeća da se memorandumi o razumijevanju moraju prilagoditi kako bi se uzeli u obzir praksa i sustavi za formiranje plaća i nacionalni programi reformi dotične države članice u kontekstu strategije Unije za rast i radna mjesta, kao što je određeno u Uredbi br. 472/2013 (članak 7. stavak 1.); potiče da se to učini ako već nije napravljeno; ističe, međutim, da se to može djelomično objasniti, iako ne i potpuno opravdati, činjenicom da su programi morali biti provedeni pod znatnim vremenskim pritiskom u teškom političkom, ekonomskom i finansijskom okruženju;
32. žali što programi za Grčku, Irsku i Portugal sadrže brojne detaljne propise za reformu zdravstvenih sustava i rezanje rashoda; žali zbog toga što programi nisu obvezani Poveljom Europske unije o temeljnim pravima ili odredbama Ugovora, posebno člankom 168. stavkom 7. UFEU-a;
33. ističe da su ministri financija EU-a odobrili programe makroekonomske prilagodbe;

Trenutačno ekonomsko i socijalno stanje

34. žali zbog toga što su provedene mjere kratkoročno dovele do povećanja nejednakosti u raspodjeli dohotka; primjećuje da je došlo do iznadprosječnog porasta takvih nejednakosti u četiri zemlje; primjećuje da rezovi socijalnih povlastica i povlastica za nezaposlenost koji proizlaze iz mera sadržanih u tim programima namijenjenih rješavanju makroekonomske situacije, kao i smanjenju plaća, povećavaju razinu siromaštva;
35. ukazuje na neprihvatljivu razinu nezaposlenosti, dugoročnu nezaposlenost i nezaposlenost mladih posebice u te četiri države članice obuhvaćene programima pomoći; naglašava da stopa nezaposlenosti mladih ugrožava mogućnosti za budući ekonomski razvoj, kako je pokazano migracijskim tokovima mladih iz južne Europe i Irske, što može izazvati odljev mozgova; podsjeća da su obrazovanje, osposobljavanje te snažno znanstveno i tehnološko obrazovanje sustavno prepoznati kao ključni put za strukturno sustizanje tih

gospodarstava; stoga pozdravlja nedavne inicijative na razini EU-a u pogledu obrazovanja i zapošljavanja mladih, Erasmus+ programa, Inicijative o zapošljavanju mladih i 6 milijardi eura za shemu EU-a Jamstvo za mlade, no poziva na još jaču političku i ekonomsku usmjerenost na razmatranje tih pitanja; naglašava da nadležnost u vezi sa zapošljavanjem i dalje prvenstveno imaju države članice; stoga potiče države članice na daljnju modernizaciju svojih nacionalnih obrazovnih sustava te na angažiranje oko nezaposlenosti mladih;

36. pozdravlja završetak programa u Irskoj, s obzirom na to da su se misije Trojke završile te je Irska 7. siječnja 2014. mogla uspješno pristupiti tržištima obveznica, kao i očekivani završetak za Portugal; žali zbog neravnomjernih rezultata u Grčkoj usprkos jedinstvenim reformama koje se poduzimaju; potvrđuje da se od pojedinaca, obitelji, poduzeća i ostalih organizacija civilnog društva u državama u kojima se provodi program prilagodbe tražilo da učine vrlo zahtjevne napore; primjećuje prve znakove djelomičnog gospodarskog poboljšanja u određenim zemljama koje sudjeluju u program; ističe, međutim, da trajno visoke stope nezaposlenosti utječu na gospodarski oporavak te da su na nacionalnoj razini i na razini EU-a i dalje potrebni stalni i ambiciozni napor;

Trojka: ekonomska dimenzija, teorijska osnova i učinak odluka

37. naglašava da su potrebni odgovarajući ekonomski modeli karakteristični za određene države, kao i za cijelu eurozonu, temeljeni na promišljenim prepostavkama, neovisnim podacima, uključivanju dionika i transparentnosti, kako bi se stvorili pouzdani i učinkoviti programi prilagodbe, istovremeno potvrđujući da ekonomska predviđanja obično sadrže stupanj nesigurnosti i nepredvidivosti; žali što odgovarajući statistički podaci i informacije nisu bili uvijek dostupni;
38. pozdravlja činjenicu da je finansijska pomoć kratkoročno postigla cilj izbjegavanja neurednog neispunjena obveze prema državnom dugu što je moglo imati izrazito ozbiljne ekonomske i socijalne posljedice, te bi one mogle bilo gore od postojećih, kao i učinak prelijevanja na druge zemlje u razmjeru koji se ne može izračunati, a možda i prisilan izlazak zemalja iz europodručja; međutim, primjećuje da nema jamstva da će se to dugoročno izbjечti; također primjećuje da finansijska pomoć i program prilagodbe u Grčkoj nisu spriječili uredno neispunjeno obveza niti širenje krize na druge države članice, te da se povjerenje u tržišta vratilo, a spreadovi na državni dug počeli su se smanjivati samo onda kad je ESB nadopunio mjere koje su već bile poduzete u kolovozu 2012. s izravnim monetarnim transakcijama; žali zbog gospodarskog i socijalnog pada koji je postao očit kada su uvedeni fiskalni i makroekonomski ispravci; napominje da bi gospodarske i socijalne posljedice bile gore bez finansijske i tehničke pomoći EU-a i MMF-a;
39. primjećuje da je Trojka od samog početka objavljivala sveobuhvatne dokumente o dijagnozi, strategiji prevladavanja neviđenih problema, nizu mjera politike koje su razrađene zajedno s dotičnom nacionalnom vladom i ekonomskim predviđanjima, a sve se to ažurira redovito; primjećuje da ti dokumenti ipak nisu omogućili javnosti da dobije sveobuhvatnu predodžbu o pregovorima te ne predstavljaju dostatan instrument odgovornosti;
40. žali zbog ponekad preoptimističnih prepostavki Trojke, posebno u pogledu rasta i

nezaposlenosti, što proizlazi između ostalog iz nedovoljnog prepoznavanja prekograničnog prelijevanja (kako je Komisija prepoznala u svom izvješću „Fiskalne konsolidacije i prelijevanja na periferiji i u središtu europodručja”), političkog opiranja promjenama u nekim državama članicama te ekonomskog i socijalnog učinka prilagodbe; žali zbog činjenice što je to također utjecalo na analizu Trojke o međusobnom utjecaju između fiskalne konsolidacije i rasta; primjećuje da zbog toga fiskalni ciljevi nisu mogli biti ispunjeni u predviđenom roku;

41. zaključuje na temelju saslušanja da postoji čvrsta veza između duljine programa prilagodbe i pomoći koja se stavlja na raspolaganje preko namjenskih fondova kao što je Europski mehanizam za stabilnost, što znači da bi dulje razdoblje prilagodbe neminovno podrazumijevalo da druge zemlje europodručja i MMF stave na raspolaganje i jamče znatno veće iznose, a to se nije smatralo politički ostvarivim s obzirom na ionako vrlo visoke iznose; ističe da su duljina programa prilagodbe i razdoblja povrata sredstava osjetno dulji nego u uobičajenim MMF-ovim programima financijske pomoći;
42. pozdravlja smanjenje strukturnih manjkova u svim zemljama obuhvaćenim programom od početka njihovih programa pomoći; žali što nisu doveli do smanjenja omjera javnog duga prema BDP-u; primjećuje da je omjer javnog duga prema BDP-u jako narastao u svim zemljama koje sudjeluju u programu, s obzirom na to da primitak uvjetnih zajmova prirodno dovodi do povećanja javnog duga, a provedene politike imaju povratni učinak na kratki rok; nadalje vjeruje da je precizna procjena fiskalnih multiplikatora ključna za uspjeh fiskalne prilagodbe u pogledu smanjenja omjera duga prema BDP-u; primjećuje da je za dugoročnu stabilnost nužan napredak prema održivijim razinama privatnog duga; priznaje da obično treba proći nekoliko godina prije nego što strukturne reforme ostvare osjetan doprinos povećanju obujma proizvodnje i zapošljavanja;
43. smatra da je fiskalne multiplikatore teško sa sigurnošću procijeniti; podsjeća u vezi s tim da je MMF priznao kako je podcijenio fiskalni multiplikator u svojim predviđanjima rasta prije listopada 2012.; primjećuje da to razdoblje obuhvaća zaključke svih početnih memoranduma o suglasnosti pod istragom u ovome izvješću osim jednoga; podsjeća da je Europska komisija u studenom 2012. godine izjavila da do grešaka u predviđanju nije došlo zbog podcjenjivanja fiskalnih multiplikatora; međutim, ističe da je Komisija u svojem odgovoru na upitnik izjavila da su „fiskalni multiplikatori u ovom kritičnom trenutku viši nego u uobičajenim okolnostima“; shvaća da su fiskalni multiplikatori djelomično endogeni te se razvijaju u makroekonomskim uvjetima koji se mijenjaju; ističe da ovaj izraz javnog neslaganja između Europske komisije i MMF-a o veličini fiskalnog multiplikatora nije bio naknadno popraćen zajedničkim stavom Trojke;
44. ističe da dok je iskazani cilj MMF-a u operacijama pomoći unutar okvira Trojke unutarnja devalvacija, uključujući preko smanjenja plaća i mirovina, Komisija taj cilj nikada nije izričito potvrdila; primjećuje da je zapravo fiskalna konsolidacija cilj koji Komisija naglašava u sve četiri zemlje obuhvaćene programom koje se istražuju; prihvata te razlike u prioritetima između MMF-a i Komisije te uzima na znanje taj početni nesklad u ciljeva između tih dviju institucija; primjećuje da je zajedno odlučeno da se treba osloniti na kombinaciju oba instrumenta, kao i na strukturne reforme i druge mjere koje nadopunjaju taj pristup; primjećuje da je kombinacija fiskalne konsolidacije i restriktivne politike plaća smanjila i javnu i privatnu potražnju; primjećuje da je cilj reformiranja industrijskih

temelja i institucijskih struktura u zemljama koje sudjeluju u programu, koji poboljšava njihovu održivost i učinkovitost, privukao manje pozornosti od gore navedenih ciljeva;

45. smatra da je premalo pozornosti posvećeno ublažavanju negativnog ekonomskog i socijalnog učinka strategija prilagodbe u zemljama koje sudjeluju u program; podsjeća na uzroke kriza; žali što se prečesto univerzalnim pristupom upravljanju kriznim situacijama nije u potpunosti uzela u obzir ravnoteža ekonomskog i socijalnog učinka propisanih mjera politike;
46. naglašava da je vlastita odgovornost na nacionalnoj razini važna i da neprovođenje dogovorenih mjera ima posljedice u smislu očekivanih rezultata, izazivajući dodatne dugoročne teškoće za dotičnu državu; prima na znanje iskustvo MMF-a da bi se odgovornost države mogla smatrati najvažnijim čimbenikom za uspjeh svakog programa finansijske pomoći; međutim, naglašava da se odgovornost na nacionalnoj razini ne može postići bez odgovarajućeg demokratskog legitimite i odgovornosti na nacionalnoj razini i na razini EU-a; u tom pogledu ističe činjenicu da je odlučivanje nacionalnih parlamenta o proračunima i zakonima za provođenje ekonomskih programa prilagodbe ključno za osiguravanje odgovornosti i transparentnosti na nacionalnoj razini;
47. naglašava da je poboljšanje rodne jednakosti važan čimbenik u izgradnji snažnijih gospodarstava te da se u gospodarskim analizama ili preporukama nikad ne bi smio zanemariti;

Trojka: institucionalna dimenzija i demokratski legitimitet

48. primjećuje da se zbog razvojne naravi odgovora EU-a na krizu, nejasne uloge ESB-a u Trojci i naravi postupka donošenja odluka Trojke smatra da je mandat Trojke nejasan te da mu nedostaje transparentnosti i demokratskog nadzora;
49. ističe, međutim, da donošenje Uredbe (EU) br. 472/2013 od 21. svibnja 2013. predstavlja prvi iako nedovoljan korak u kodificiranju postupaka nadzora koji se trebaju koristiti u europodručju za države koje imaju finansijskih poteškoća, te da se Uredbom daje mandat Trojci; pozdravlja između ostalog: odredbe u vezi s ocjenjivanjem održivosti vladina duga, transparentnije postupke u pogledu donošenja programa makroekonomskog prilagodbe uključujući potrebu za integracijom negativnih prelijevajućih učinaka te makroekonomskih i finansijskih šokova i prava nadzora prenesenih Europskom parlamentu, odredbe u pogledu uključenosti socijalnih partnera, zahtjeve za izričitim uzimanjem u obzir nacionalnih praksi i sustava za formiranje plaća, potrebu za osiguranjem dovoljno sredstava za temeljne politike, kao što je obrazovanje i zdravstvena skrb, i izuzeća iz relevantnih zahtjeva Pakta o stabilnosti i rastu odobrena državama članicama koje primaju pomoći;
50. uzima na znanje izjavu predsjednika euroskupine da euroskupina daje mandat Europskoj komisiji za pregovaranje u njezino ime o pojedinostima uvjeta povezanih s pomoći, uzimajući u obzir stavove država članica o ključnim elementima uvjeta i, u pogledu vlastitih finansijskih ograničenja, o veličini finansijske pomoći; primjećuje da navedeni postupak u kojem euroskupina daje mandat Europskoj komisiji nije naveden u Ugovorima, s obzirom na to da euroskupina nije službena institucija Europske unije; naglašava da unatoč djelovanju Komisije u ime država članica, konačnu političku odgovornost za osmišljavanje i odobravanje programa makroekonomskog prilagodbe imaju

ministri financija EU-a i njihove vlade; žali zbog izostanka demokratske legitimnosti na razini EU-a i odgovornosti euroskupine kada preuzima izvršne ovlasti na razini EU-a;

51. ističe ad hoc prirodu mehanizama spašavanja i Trojke te žali zbog toga što nije bilo odgovarajuće pravne osnove za uspostavu Trojke na temelju primarnog prava Unije, što je dovelo do uspostave međuvladinih mehanizama kao što su ESM; poziva da se svako buduće rješenje temelji na primarnom pravu Unije; potvrđuje da bi to moglo dovesti do potrebe za izmjenom Ugovora;
52. zabrinuta je zbog priznanja prijašnjeg predsjednika euroskupine pred Europskim parlamentom da je euroskupina prihvatile preporuke Trojke bez detaljnog razmatranja njihovih specifičnih posljedica na politiku; naglašava da to, ako je točno, ne razrješava ministre financija iz europodručja njihove političke odgovornosti za programe makroekonomiske prilagodbe i Memorandume o razumijevanju; ističe da to baca zabrinjavajuće svjetlo na nejasan opseg „tehničkog savjetovanja” i uloge „agencije euroskupine” koje su prenesene na Komisiju i ESB u okviru osmišljavanja, provedbe i procjene programa pomoći; iz te perspektive žali zbog nedostatka jasnih i odgovornih pojedinačnih mandata koje Vijeće i euroskupina daju Komisiji;
53. preispituje dvostruku ulogu Komisije u Trojki i kao zastupnice država članica i kao institucije EU-a; potvrđuje da postoji mogući sukob interesa u Komisiji između njezine uloge u Trojki i njezine odgovornosti kao čuvara Ugovora i pravne stečevine, posebno u područjima politika kao što su tržišno natjecanje, državne potpore i socijalna kohezija, i u pogledu politike plaća i socijalne politike država članica, što predstavlja područje u kojem Komisija nema nadležnost, kao i u pogledu Povelje Europske unije o temeljnim pravima; ukazuje da je takva situacija u suprotnosti s uobičajenom ulogom Komisije da djeluje kao neovisna instanca koja štiti interese EU-a i osigurava provedbu pravila EU-a u granicama utvrđenima Ugovorima;
54. ukazuje jednako tako na mogući sukob interesa između trenutne uloge ESB-a u Trojki kao „tehničkog savjetnika” i njegovog položaja kao vjerovnika tih četiriju država članica kao i njegovog mandata prema Ugovoru s obzirom na to da je podredio svoje djelovanje odlukama u kojima izravno sudjeluje; ipak pozdravlja njegov doprinos rješavanju krize, no zahtijeva da mogući sukobi interesa ESB-a, posebno u pogledu ključnih politika likvidnosti, budu pažljivo preispitani; primjećuje da je tijekom krize ESB imao ključne informacije o zdravlju bankarskog sektora i finansijskoj stabilnosti općenito te da je slijedom toga izvršio politiku poluge na donositelje odluka, barem u slučajevima restrukturiranja duga u Grčkoj, kada je ESB inzistirao da se klauzule kolektivnog djelovanja uklone iz grčkih državnih obveznica koje je posjedovao, operacijama ELA-e na Cipru i neuključivanja starijih vlasnika obveznica u Irskoj u spašavanje na teret dioničara i vjerovnika;
55. primjećuje da uloga ESB-a nije dovoljno određena jer je u Uredbi (EU) br. 472/2013 i Ugovoru o ESM-u navedeno da bi Komisija trebala raditi „u vezi s ESB-om”, čime se uloga ESB-a svodi na savjetodavnu; primjećuje da je euroskupina tražila da se ESB uključi kao pružatelj stručnih znanja kako bi se nadopunile procjene drugih partnera Trojke, te da je Sud Europske unije presudio u slučaju Pringle da su zadaci dodijeljeni ESB-u Ugovorom o ESM-u skladu s različitim zadacima koji se UFEU-om i Statutom

ESCB-a [i ESB-a] dodjeljuju ESB-u uz uvjet da se određeni broj uvjeta stalno poštuje; ukazuje na odgovornost europskupine u dopuštanju ESB-u da djeluje u sklopu Trojke, međutim podsjeća da je mandat ESB-a ograničen UFEU-om na područja monetarne politike i financijske stabilnosti te da uključenje ESB-a u postupke odlučivanja koji se odnose na proračunske, fiskalne i strukturne politike nije predviđeno ugovorima; podsjeća da se u članku 127. UFEU-a navodi da, ne dovodeći u pitanje cilj stabilnosti cijena, ESSB podržava opće ekonomske politike u Uniji kako bi doprinio postizanju ciljeva Unije koji su utvrđeni u članku 3. UFEU-a;

56. ukazuje na općenito slabu demokratsku odgovornost Trojke u zemljama obuhvaćenim programom na nacionalnoj razini; primjećuje, međutim, da se ta demokratska odgovornost razlikuje među zemljama, ovisno o volji nacionalnih izvršnih vlasti i učinkovitog nadzora nacionalnih parlamenta, kao što je pokazano slučajem ciparskog parlamenta koji je odbio izvorni memorandum o razumijevanju; primjećuje, međutim, da su nacionalni parlamenti, kada ih se konzultiralo, bili suočeni s izborom mogućeg neizvršavanja obveza u pogledu svog duga ili prihvaćanja memoranduma o razumijevanju o kojima su pregovarali Trojka i nacionalne vlasti; ističe da portugalski nacionalni parlament nije ratificirao memorandum o razumijevanju; sa zabrinutošću primjećuje da je to što Trojku čine tri nezavisne institucije, s nejednakom raspodjelom odgovornosti među sobom, zajedno s različitim mandatima te strukturama pregovaranja i donošenja odluka s različitim razinama odgovornosti, rezultiralo nedostatkom odgovarajućeg nadzora i demokratske odgovornosti Trojke u cjelini;
57. žali zbog činjenice da, zbog svog statuta, MMF ne može službeno doći pred nacionalne parlamente ili pred Europski parlament niti im predstaviti pismene izvještaje; primjećuje da je strukturon upravljanja MMF-a odgovornost prema 188 država članica predviđena Upravom MMF-a; naglašava da uključenost MMF-a kao zajmodavca u krajnjoj nuždi uz pružanje do jedne trećine sredstava stavlja tu instituciju u manjinski položaj;
58. primjećuje da, nakon pripremnog rada Trojke, euroskeupina i MMF donose službene odluke odvojeno i u skladu sa svojim pravnim statusima i ulogama, čime svatko od njih postaje politički odgovoran za aktivnosti Trojke; nadalje primjećuje da je ključna uloga dodijeljena ESM-u kao organizaciji koja je odgovorna za odlučivanje o financijskoj pomoći koju dodjeljuju države članice eurozone, čime su nacionalne izvršne vlasti država članica eurozone, uključujući vlade država kojih se to izravno tiče, u središtu svake donesene odluke;
59. primjećuje da demokratska legitimnost Trojke na nacionalnoj razini proizlazi iz političke odgovornosti euroskeupine i članova ECOFIN-a pred svojim nacionalnim parlamentima; žali zbog toga što Trojka nema instrumente za demokratsku legitimnost na razini EU-a zbog svoje strukture;
60. žali što su institucije EU-a prikazivane kao dežurni krivci za negativan učinak makroekonomskih prilagodbi država članica, dok ministri financija država članica snose političku odgovornost za Trojku i njezine operacije; naglašava da bi to moglo dovesti do povećanog euroskepticizma iako je odgovornost na nacionalnoj, a ne europskoj razini;
61. poziva euroskeupinu, Vijeće i Europsko vijeće da preuzmu punu odgovornost za operacije Trojke;

62. ističe da je ESM međuvladino tijelo koje nije dio pravne strukture Europske unije te je obvezano pravilom jednoglasne odluke u regulatornom postupku; vjeruje da je iz tog razloga potreban duh međusobne predanosti i solidarnosti; primjećuje da se Ugovor o ESM-u uvelo načelo uvjetnog zajma u obliku makroekonomskog programa prilagodbe; ukazuje da Ugovor o ESM-u ne definira dodatno sadržaj uvjetovanosti ili programa prilagodbe, čime se omogućava velika sloboda pri preporuci takve uvjetovanosti;

63. od nacionalnih revizorskih sudova očekuje da u potpunosti djeluju u skladu sa svojim pravnim obvezama u pogledu provjeravanja zakonitosti i pravilnosti finansijskih transakcija nadzornih i kontrolnih sustava; u vezi s tim poziva vrhovne revizorske ustanove da pojačaju međusobnu suradnju, posebno razmjenom najboljih praksi;

Prijedlozi i preporuke

64. pozdravlja spremnost Komisije, ESB-a, Predsjednika Euroskupine, MMF-a, nacionalnih vlada i središnjih banaka Cipra, Irske, Grčke i Portugala, kao i socijalnih partnera i predstavnika civilnog društva, na suradnju i sudjelovanje u procjeni Europskog parlamenta i uloge djelovanja Trojke, uključujući odgovaranje na detaljan upitnik i/ili sudjelovanje u formalnim i neformalnim saslušanjima;

65. žali što Europsko vijeće nije u dovoljnoj mjeri uzelo u obzir prijedloge sadržane u Rezoluciji od 6. srpnja 2011. o finansijskoj, gospodarskoj i socijalnoj krizi; naglašava da bi njihova provedba bila poboljšala gospodarsko i socijalno usklađivanje ekonomske i monetarne unije osiguravajući potpunu demokratsku legitimnost mjerama koordinacije gospodarskih i proračunskih politika;

Kratkoročno do srednjoročno

66. kao prvi korak, poziva na uspostavu jasnog, transparentnog i obvezujućeg poslovnika za interakciju između institucija unutar Trojke i dodjelu zadaća i odgovornosti unutar nje; snažno vjeruje da su jasna definicija i podjela zadaća potrebne kako bi se poboljšala transparentnost, omogućila jača demokratska kontrola nad radom Trojke te poduprla njegova vjerodostojnost;

67. poziva na razvoj poboljšane komunikacijske strategije za tekuće i buduće programe finansijske pomoći; potiče da se tom pitanju prida najviši prioritet jer će nedjelovanje na tom području u konačnici naštetići slici Unije;

68. poziva na transparentnu procjenu dodjele ugovora vanjskim savjetnicima, nedostatka javnog nadmetanja, veoma visokih isplaćenih naknada te mogućih sukoba interesa;

Gospodarski i socijalni utjecaj

69. podsjeća da stav Parlamenta o Uredbi 472/2013 kojom se uvode odredbe koje zahtijevaju da makroekonomski programi prilagodbe uključuju krizne planove u slučaju da se predviđanja temeljnih scenarija ne ostvare te u slučaju da situacija izmakne izvan kontrole država članica kojima se pruža pomoć, kao što su neočekivani međunarodni gospodarski šokovi; ističe da su takvi planovi preduvjet razboritog kreiranja politike s obzirom na krhkost i lošu pouzdanost ekonomskih modela koji su temelj prognoze programa kako je

vidljivo u svim državama članicama unutar programa pomoći;

70. potiče EU da pomno prati finansijski, fiskalni i gospodarski razvoj u državama članicama te da stvori institucionalizirani sustav pozitivnih poticaja kako bi se propisno nagradili oni koji se u tom pogledu drže najbolje prakse te oni koji se posve drže njihovih programa prilagodbe;
71. zahtijeva da Trojka razmotri trenutačnu raspravu o fiskalnim multiplikatorima i uzme u obzir reviziju Memoranduma o razumijevanju na temelju najnovijih empirijskih rezultata;
72. traži od Trojke da nastavi s novim procjenama održivosti duga te da zbog hitnosti zadovolji potrebu smanjenja tereta grčkog javnog duga te također velikog odljeva kapitala iz Grčke koji značajno doprinosi začaranom krugu gospodarske depresije u zemlji; podsjeća da postoji niz mogućnosti za takvo restrukturiranje osim rezova na nominalne vrijednosti obveznica, uključujući zamjenu obveznica, produženje dospijeća obveznica i smanjenje kuponskih obveznica; vjeruje da treba pažljivo razmotriti različite mogućnosti restrukturiranja duga;
73. ustraje na tome da, kada to nije slučaj, Memorandumi o razumijevanju moraju biti napravljeni u skladu s ciljevima Europske unije, a to su promicanje zapošljavanja, poboljšanih životnih i radnih uvjeta, kako bi se omogućilo njihovo usklađivanje dok se održava poboljšanje, kao i pravilna socijalna zaštita, dijalog između uprave i radnika, kao i razvoj ljudskih resursa s ciljem trajne visoke zaposlenosti i borbe protiv isključenosti, kako je navedeno u članku 151. UFEU-a; podupire oprezno produženje vremenskih okvira za fiskalnu prilagodbu koji su već ispunjeni u memorandumu budući da je nestao strah od općeg sloma; podupire razmatranje dalnjih prilagodbi u svjetlu daljnog makroekonomskog razvoja;
74. žali što teret nisu podijelili svi koji su djelovali neodgovorno te što je zaštita imatelja obveznica smatrana nužnom za EU u cilju finansijske stabilnosti; traži od Vijeća da aktivira odabrani okvir namijenjen zbrinjavanju prethodne aktive kako bi se prekinuo začarani krug između država i banaka te umanjio teret javnog duga u Irskoj, Grčkoj, Portugalu i Cipru; potiče Euroskupinu da poštuje obveze pregleda stanja irskog finansijskog sektora u cilju daljnog poboljšanja održivosti prilagodbe u Irskoj i, uzimajući u obzir sve navedeno, potiče Euroskupinu da poštuje obvezu danu Irskoj o rješavanju tog tereta bankovnog duga; vjeruje da treba osobito uzeti u obzir primjenu Pakta o stabilnosti i rastu na relevantni naslijedni dug, budući da je on u Irskoj smatran nepoštenim i opterećujućim za državu sukladno odredbama o odstupanjima reformiranog pakta; smatra da bi raspodjela troškova dugoročno trebala odražavati raspodjelu zaštićenih imatelja obveznica; uzima na znanje zahtjev irskih vlasti za prijenos dijela javnog duga koji odgovara trošku sanacije finansijskog sektora ESM-u;
75. preporučuje Komisiji, Euroskupini i MMF-u da dalje istraže koncept „zadužnica zamjenjivih za dionice”, pri čemu je povrat novo izdanog zaduženja država članica kojima je dana pomoć vezan uz gospodarski rast;
76. podsjeća da je potrebno uspostaviti mjere za zaštitu poreznih prihoda, osobito za države uključene u program sadržane u Uredbi br. 472/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o jačanju gospodarskog i proračunskog nadzora država članica europodručja koje su

suočene s ozbiljnim poteškoćama u odnosu na svoju financijsku stabilnost (izvješće Gauzès), donoseći „mjere u bliskoj suradnji s Komisijom i u vezi s ESB-om i po potrebi MMF-om, u cilju poboljšanja učinkovitosti i djelotvornosti sposobnosti prikupljanja prihoda i borbe protiv porezne prijevare i utaje kako bi se povećali fiskalni prihodi”; podsjeća da bi brzo trebalo poduzeti djelotvorne korake u borbi protiv poreznih prijevara i njihovom sprečavanju u EU-u i izvan njega; predlaže provedbu mjera kojima bi sve strane morale pravedno doprinijeti poreznim prihodima;

77. poziva na objavljivanje uporabe fondova vanjskog spašavanja; naglašava da bi trebalo bi pojasniti koja količina sredstava je usmjerena na financiranje deficit-a, financiranje vlade i vraćanje duga privatnim vjerovnicima;
78. poziva na učinkovito uključivanje socijalnih partnera u osmišljavanje i provedbu programa prilagodbe, kako trenutačnih tako i budućih; vjeruje da bi se sporazumi koje su sklopili socijalni partneri u okviru programa trebali poštovati u onoj mjeri u kojoj su oni u skladu s programima; naglašava da Uredba (EU) br. 472/2013 predviđa da programi pomoći poštuju nacionalne prakse i institucije za formiranje plaća;
79. poziva na uključivanje EIB-a u oblikovanje i provedbu mjera povezanih s ulaganjima kako bi se doprinijelo gospodarskom i socijalnom oporavku;
80. žali što programi nisu obvezani Poveljom Europske unije i temeljnim pravima, Europskom konvencijom o ljudskim pravima i Europskom socijalnom poveljom zbog činjenice da se ne temelje na primarnom pravu Unije;
81. naglašava da institucije EU-a moraju u svim okolnostima poštovati pravo Unije, uključujući Povelju Europske unije o temeljnim pravima;
82. ističe da traženje ekonomске i financijske stabilnosti u državama članicama i Uniji kao cjelini ne smije dovesti u pitanje socijalnu stabilnost, europski socijalni model i socijalna prava građana EU-a; ističe da uključivanje socijalnih partnera u gospodarski dijalog na europskoj razini, kao što je predviđeno u Ugovoru, mora biti uvršteno u politički program; poziva na potrebno uključenje socijalnih partnera u izradu i provedbu sadašnjih i budućih programa prilagodbe;

Komisija

83. poziva na potpunu provedbu i odgovornost Uredbe (EU) br. 472/2013; poziva Komisiju da započne međuinstitucionalne pregovore s Europskim parlamentom kako bi se definirale zajedničke procedure informiranja nadležnog odbora Europskog parlamenta prema zaključcima izvedenim iz nadzora programa makroekonomske prilagodbe kao i napredak postignut pri pripremi nacrta programa makroekonomske prilagodbe predviđen prema članku 7. Uredbe (EU) br. 472/2013; podsjeća Komisiju da provede i objavi naknadne ocjene svojih preporuka i sudjelovanja u Trojci; traži od Komisije da takve ocjene uključi u izvješće ocjene predviđene u članku 19. Uredbe (EZ) br. 472/2013; podsjeća Vijeće i Komisiju da članak 16. Uredbe (EU) br. 472/2013 propisuje da države članice koje primaju financijsku pomoći 30. svibnja 2013. podliježu Uredbi od toga datuma; poziva Vijeće i Komisiju da u skladu s člankom 265. UFEU-a djeluju kako bi pojednostavili i uskladili ad hoc program financijske pomoći s postupcima i aktima iz

Uredbe (EU) br. 472/2013; poziva Komisiju i suzakonodavce da izvuku pouku iz iskustva Trojke prilikom izrade i provedbe sljedećih koraka EMU-a, uključujući prilikom revizije Uredbe 472/2013;

84. podsjeća Komisiju i Parlament na njihovu poziciju usvojenu na plenarnoj sjednici u vezi s Uredbom (EZ) br. 472/2013; posebno naglašava da je postavio odredbe po tom pitanju kojima se dalje povećava transparentnost i odgovornost u procesu donošenja odluka koje vode do usvajanja programa makroekonomskog prilagodbe, pružajući jasniji i dobro ograničen mandat i ukupnu ulogu Komisije; poziva Komisiju da preispita i integrira takve odredbe u okvir za budući prijedlog izmjene Uredbe (EU) br. 472/2013; iz te perspektive podsjeća da se priprema budućih programa pomoći stavlja u nadležnost Komisije koja bi trebala zahtijevati savjet, ako je to prikladno, od trećih strana kao što su ESB, MMF ili druga tijela;
85. zahtijeva potpunu odgovornost Komisije u skladu s Uredbom (EU) br. 472/2013 i šire kada ona djeluje u svojstvu člana mehanizma pomoći EU-a; zahtijeva da Parlament sasluša predstavnike Komisije za taj mehanizam prije preuzimanja njihovih zadaća; zahtijeva da su podložni redovnom izvješćivanju Parlamentu;
86. predlaže da za svaku državu uključenu u program Komisija osnuje „radnu skupinu za rast“ koju čine dijelom stručnjaci koji dolaze, između ostalog, iz država članica, EIB-a, u suradnji s predstvincima privatnog sektora i civilnog društva kako bi se omogućilo partnerstvo, predložile mogućnosti poticanja rasta koje bi nadopunile fiskalnu konsolidaciju i strukturne reforme; ova radna skupina imala bi za cilj vraćanje povjerenja te time omogućavanje ulaganja; Komisija bi se trebala nadovezati na iskustvo instrumenta „Twinning“ za suradnju između javnih uprava država članica i zemalja korisnica;
87. mišljenja je da bi stanje europodručja kao cjeline (uključujući efekte prelijevanja do kojih dolazi zbog nacionalnih politika na druge države članice) trebalo bolje uzeti u obzir prilikom razmatranja postupka u slučaju makroekonomskog neravnopravnosti ili kad Komisija sastavlja godišnji pregled rasta;
88. smatra da bi postupak u slučaju makroekonomskog neravnopravnosti trebao također jasno procijeniti prekomjerno oslanjanje bilo koje države članice na određena područja djelovanja;
89. traži od Komisije da nastavi sa temeljitim provjerom, u svjetlu pravila državne potpore za odredbe likvidnosti od strane Europskog sustava središnjih banaka;
90. nalaže Komisiji da u svojstvu „čuvara Ugovora“ do kraja 2015. predstavi detaljnu studiju o gospodarskim i socijalnim posljedicama programa prilagodbe u četirima zemljama kako bi se pružio jasan uvid u kratkoročni i dugoročni utjecaj programa, tako omogućujući da se dobiveni podaci koriste za buduće mјere pomoći; traži od Komisije da prilikom sastavljanja te studije upotrijebi sva relevantna savjetodavna tijela, uključujući Gospodarski i finansijski odbor, Odbor za zapošljavanje i odbor za socijalnu zaštitu te da u potpunosti surađuje s Parlamentom; vjeruje da bi izvješće Komisije također trebalo odražavati ocjenu Agencije Europske unije za temeljna prava;
91. poziva Komisiju i Vijeće da osiguraju uključenost svih relevantnih Glavnih uprava

Komisije i nacionalnih ministarstava u rasprave i odluke memoranduma o razumijevanju; osobito naglašava ulogu koju Glavna uprava za zapošljavanje zajedno s Glavnom upravom za ekonomski i finansijski pitanja i Glavnom upravom za unutarnje tržište i usluge ima u osiguravanju da socijalna dimenzija bude ključan element pregovora te da se socijalni učinak također uzme u obzir;

ESB

92. zahtijeva da se uloga ESB-a u svakoj reformi okvira Trojke pomno analizira kako bi se uskladila s mandatom ESB-a; osobito zahtijeva da se ESB-u da uloga tihog promatrača s transparentnom i jasno određenom savjetodavnom ulogom, ne dopuštajući mu da bude potpuni partner u pregovorima i prekidajući njegovo supotpisivanje zadaća misija;
93. traži od ESB-a da provede i objavi naknade procjene utjecaja svojih preporuka i sudjelovanja u Trojci;
94. preporučuje da ESB ažurira svoje smjernice za hitnu pomoć za likvidnost (ELA) i odredbe kolateralnog okvira kako bi se povećala transparentnost odredbi likvidnosti u državama članicama koje primaju pomoć te pravna sigurnost koncepta solventnosti koji koristi Europski sustav središnjih banaka;
95. poziva ESB i nacionalne središnje banke da pravodobno objave sveobuhvatne informacije o hitnim pomoćima za likvidnost (ELA), uključujući o uvjetima za potporu poput razrješivosti, načina na koji nacionalne središnje banke financiraju hitne pomoći za likvidnost, pravnog okviru i praktičnog funkcioniranja;

MMF

96. vjeruje da nakon tih godina iskustva u izradi i provedbi finansijskih programa, europske institucije stekle su znanje potrebno za njihovu samostalnu izradu i provedbu, redefinirajući sudjelovanje MMF-a prema smjernicama navedenima u ovom izvješću;
97. poziva na to da svako buduće uključivanje MMF-a u europodručje bude neobavezno;
98. poziva MMF da redefinira opseg svakog budućeg sudjelovanja u programima pomoći EU-a prema ulozi katalizatora zajmodavca pružajući minimalno financiranje i stručnost državama zajmoprincima te institucijama EU-a uz zadržavanje mogućnosti izlaza u slučaju neslaganja;
99. traži od Komisije, u skladu s člankom 138. UFEU-a, da predloži odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo jedinstveno predstavljanje europodručja unutar međunarodnih finansijskih institucija i konferencija, a osobito u MMF-u, kako bi se zamijenio trenutačni sustav pojedinačnog predstavljanja država članica na međunarodnoj razini; primjećuje da to zahtijeva promjenu statusa MMF-a;
100. poziva na ad-hoc savjetovanje Europskog parlamenta o uključivanju MMF-a u europodručje;

Vijeće i Euroskupina

101. poziva na ponovnu ocjenu procesa odlučivanja Euroskupine kako bi se uključila primjerena demokratska odgovornost i na nacionalnoj i na europskoj razini; poziva na uspostavljanje europskih smjernica u svrhu osiguranja primjerenog demokratskog nadzora nad provedbom mjera na nacionalnoj razini koje u obzir uzimaju kvalitetu zapošljavanja, socijalne zaštite, zdravstva i obrazovanja te osiguravaju pristup socijalnim sustavima za sve; predlaže da bi mjesto stalnog predsjednika Euroskupine trebala biti odgovornost s punim radnim vremenom; predlaže da predsjednik bude jedan od potpredsjednika Komisije te da odgovara Parlamentu; poziva na kratkoročnu uspostavu redovnog dijaloga između Trojke i Parlamenta;

102. poziva Euroskupinu, Vijeće i Europsko Vijeće da preuzmu punu odgovornost za operacije Trojke; osobito nastoji poboljšati preuzimanje odgovornosti za odluke Euroskupine u pogledu finansijske pomoći budući da ministri financija snose krajnju političku odgovornost za programe makroekonomiske prilagodbe i njihovu primjenu iako često za posebne odluke ne odgovaraju izravno svome nacionalnom parlamentu niti Europskom parlamentu; smatra da prije odobravanja finansijske pomoći predsjednika Euroskupine treba saslušati pred Europskim parlamentom, a ministre financija EU-a u njihovim parlamentima; naglašava da bi i predsjednik Euroskupine i ministri financija trebali imati obvezu redovno podnositi izvješća Europskom parlamentu i nacionalnim parlamentima;

103. potiče sve države članice da povećaju svoj nacionalni udjel u radu i odlukama Europskog semestra te da provedu sve mjere i reforme koje su dogovorene u kontekstu preporuka za pojedine države; podsjeća da je u samo 15 % od oko 400 preporuka za pojedine države Komisija prepoznala značajan stupanj napretka u usporedbi s prethodnim godinama;

Europski stabilizacijski mehanizam

104. naglašava da će postupnim ukidanjem Trojke neka institucija trebati preuzeti nadzor nad tekućim reformama.

105. naglašava da osnivanje Europskog fonda za finansijsku stabilnost i Europskog mehanizma za stabilizaciju izvan institucija Unije predstavlja korak unatrag u razvoju Unije, ponajprije na štetu Parlamenta, Revizorskog suda i Suda Europske unije;

106. zahtijeva da se Europski mehanizam za stabilnost integrira u pravni okvir Unije te razvija kao mehanizam utemeljen na Zajednici, kako je predviđeno Ugovorom o Europskom mehanizmu za stabilnost; zahtijeva da on odgovara Europskom parlamentu i Europskom vijeću, uključujući u skladu s odlukama o dobivanju finansijske pomoći kao i odlukama o dobivanju novih kreditnih obroka; uzima u obzir da tako dugo dok države članice izravno iz svojih nacionalnih proračuna doprinose ESM-u, nacionalni parlamenti trebali bi odobravati finansijsku pomoć; poziva da se ESM dalje razvije, uz prikladne kapacitete kreditiranja i posuđivanja, te da se uspostavi dijalog između odbora ESM-a i europskih socijalnih partnera i integrira ESM u proračun EU-a; poziva članove ESM-a da se, dok se gore navedeno ne ispuni, suzdrže od kratkoročnih jednoglasnih zahtijeva u svrhu omogućavanja donošenja standardnih odluka kvalificiranom većinom umjesto jednoglasno i omogućavanja pružanja preventivne pomoći;

107. traži od Vijeća i Euroskupine da poštuju dane obećanje koje je dao predsjednik

Europskog vijeća da će pregovarati o međuinstitucionalnom sporazumu s Europskim parlamentom kako bi se uspostavio odgovarajući privremeni mehanizam za povećanje odgovornosti ESM-a; u tom kontekstu također poziva na veću transparentnost u postupcima upravnog vijeća ESM-a;

108. ističe da sudske postupke „Pringle“ Suda Europske unije te sudska praksa otvaraju mogućnost dovođenja ESM-a unutar okvira Zajednice uz stalni Ugovor na temelju članka 352. UFEU-a; stoga poziva Komisiju da s tim ciljem do kraja 2014. podnese prijedlog zakona;

Srednjoročno do dugoročno

109. poziva na reviziju memoranduma unutar okvira zakonodavstva zajednice u svrhu promicanja uvjerljive i održive strategije konsolidacije i služenja ciljevima Unijine strategije rasta i postavljenim ciljevima socijalne kohezije i zapošljavanja; predlaže da kako bi programi pomoći imali odgovarajuću demokratsku legitimnost, mandati za pregovore trebali bi biti stavljeni na glasovanje u Europskom parlamentu a parlament bi trebao biti obaviješten o krajnjim memorandumima o razumijevanju;

110. ponavlja svoj poziv na donošenje odluka povezanih s jačanjem EMU-a na temelju Ugovora o Europskoj uniji; zauzima stajalište da bi svako odstupanje od metode Zajednice i povećano korištenje međuvladinih sporazuma (poput ugovornih sporazuma) podijelilo, oslabilo i dovelo u pitanje vjerodostojnost Unije, uključujući i europolučje; svjestan je da potpuno poštovanje metoda zajednice u dalnjim reformama mehanizama pomoći Unije može zahtijevati izmjenu ugovora te naglašava da svaka izmjena mora u potpunosti uključivati EP i mora biti podložna konvenciji;

111. mišljenja je da bi trebalo ispitati mogućnost izmjene Ugovora kojom bi se omogućilo proširenje područja primjene sadašnjeg članka 143. UFEU-a na sve države članice, umjesto što je ograničeno za države članice izvan europolučja;

112. poziva na stvaranje Europskog monetarnog fonda na temelju prava Unije, koji podliježe metodii Zajednice; vjeruje da bi takav Europski monetarni fond trebao kombinirati financijska sredstva ESM-a usmjerena na pomoći državama koja imaju probleme s bilancama plaćanja ili su suočene s državnom nelikvidnošću sa stručnošću koju je Komisija stekla tijekom proteklih nekoliko godina na tom području; ističe da bi takav okvir izbjegao sukobe interesa svojstven trenutačnoj ulozi Komisije kao agenta Euroskupine i njezine obuhvatnije uloge „čuvara sporazuma“; vjeruje da bi Europski monetarni fond trebao biti podložan najvišim demokratskim standardima odgovornosti i legitimnosti; vjeruje da bi takav okvir osigurao transparentnost postupka donošenja odluka i su sve institucije uključene u taj proces potpuno odgovorne za svoje postupke;

113. mišljenja je kako će revizija Ugovora biti potrebna kako bi se potpuno učvrstio okvir EU-a za sprječavanje kriza i okvir za rješenja na zakonski razumnom i gospodarski održivom temelju;

114. mišljenja je da bi trebalo ispitati mogućnost razvijanja mehanizma s jasnim postupovnim koracima za države koje su u opasnosti od nelikvidnosti, uz pravila paketa od 6 mjera i dvostrukog paketa mjera; u tom smislu potiče MMF te poziva Komisiju i

Vijeće da dovedu MMF do zajedničkog stava kako bi se potaknula rasprava oko međunarodnog mehanizma restrukturiranja državnog duga (SDRM) s ciljem usvajanja poštenog i održivog multilateralnog pristupa na ovom području;

115. sažima svoju preporuku da bi uloge i zadaće svakog sudionika u Trojci trebale biti pojašnjene na sljedeći način:

- a) Europski monetarni fond, koji bi kombinirao financijska sredstva ESM-a i ljudske resurse koje je Komisija stekla tijekom proteklih nekoliko godina, preuzeo bi Komisiju u ulogu omogućujući joj da djeluje u skladu s člankom 17. Ugovora o Europskoj uniji te osobito da djeluje kao čuvar Ugovora;
- b) ESB bi sudjelovala kao tihi promatrač u postupku pregovaranja, što bi joj omogućilo da po potrebi izrazi veliku zabrinutost u sklopu svoje savjetodavne uloge Komisiji a kasnije, ako je prikladno, i Europskom monetarnom fondu;;
- c) MMF bi, ako je njegova uključenost stroga potrebna, bio marginalni zajmodavac te bi stoga mogao napustiti program ako dođe do neslaganja;

116. smatra da bi se rad koji je započet ovim izvješćem trebao nastaviti; poziva sljedeći saziv Parlamenta da nastavi rad na ovom izvješću te da razvije njegove daljnje ključne rezultate i provede daljnju istragu;

117. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Europskom vijeću, Vijeću, Euroskupini, Komisiji, Europskoj središnjoj banci i MMF-u.

EXPLANATORY STATEMENT

The overall objective of the report is to evaluate the functioning of the Troika in the ongoing programmes in the four countries: Greece, Portugal, Ireland and Cyprus. This includes the following elements to be subject to scrutiny:

- Legal base, mandate and structure of the Troika;
- Decision-making process within the institutions and in relation to other “institutions” (e.g. the Eurogroup, national Finance Ministers etc.)
- Democratic legitimacy
- “Theoretical” basis for decisions (statistics, forecasts, economic expectations etc.)
- Consequences of Troika work (incl. looking into possible contraventions or maladministration)

The co-rapporteurs would like to emphasise that this present draft report is a basis for the subsequent political discussions, delegations to relevant Member States and hearings of various stakeholders in the beginning of 2014. It records the history and state of play, but it does not attempt to draw final conclusions or recommendations which are to be drawn following substantial work in the coming months.

As a first step, the below questionnaire was sent out on 22 November 2013 to EU level decision-makers (A) as well as national governments of the four Member States (B) concerned. The answers will be evaluated in the course of the procedure.

A. Questionnaire to the European Commission, ECB, IMF, Eurogroup and European Council

DESIGN AND ADOPTION OF THE FINANCIAL ASSISTANCE PROGRAMMES

1. Who decided on behalf of your institution on an involvement in the financial assistance programmes of, respectively, EL, IE, PT and CY? When were these decisions taken, respectively?
2. What was your role and function, respectively, in the negotiation and set-up of the financial assistance programme including the definition of policy objectives and main measures as well as their implementation, respectively, in EL, IE, PT and CY? According to which criteria have the reform priorities been identified?
3. Describe in detail assumptions and methodology (in particular as regards fiscal multipliers) used to forecast debt sustainability at the beginning and in the course of each programme and design fiscal measures. What was the modus operandi leading to the adoption of draft programmes?
4. Did you get all the relevant information, including statistics, from the Member states to make a correct assessment and plan for optimal assistance plans?

5. How much leeway did the countries concerned have to decide upon the design of the necessary measures (consolidation or structural reforms)? Please explain for each country.
6. Did any of the Member States (EL, IE, PT, CY) put forward, as a precondition for their approval of the MoU, a claim for specific measures as part of the MoU? If so, please elaborate on these requests.
7. Did any of the other Member States put forward, as a precondition for their approval of granting financial assistance, specific measures to be included in the programmes? If so, who did and what were these for each programme?
8. To what extent was the Eurogroup involved in the detailed design of the programmes? Please describe in detail the process within the Eurogroup that led to a decision on the content and the approval of the programmes in each case. Did the Eurogroup provide a written mandate to the EU negotiators of the troika including *inter alia* objectives and priorities?
9. How and when did the troika report back to the Eurogroup/EFC?
10. Does the ESM play a role in the negotiation and set-up of financial assistance programmes? If so, in how far?

FUNCTIONING OF THE PROGRAMMES

11. Do you consider that all consolidation measures/structural reforms were equally spared/divided among citizens and between the private and the public sector? Please explain.
12. Please describe the quality of the cooperation among the Troika institutions on site. Which role did the Commission, the ECB and the IMF play at these works respectively? How are concrete measures or decisions proposed/made by the Troika?
13. What was the interplay between the “Task Force”, which was launched by the Commission in 2011, and the Troika?
14. How does the collaboration with the national authorities work? How far are the concerned Member States involved in the decision-making process
15. Who adopts the final decision on concrete measures to be taken by the concerned Member States?
16. How many times were representatives of the Troika heard in front of national Parliaments? Do you consider that the measures implemented have benefited from appropriate democratic accountability and legitimacy?
17. Were the agreed programmes correctly and timely carried out? If not, what were the reasons and what were the consequences on effectiveness and affectivity of the programmes?
18. How many cases of infringement of national law challenging the legality of the decisions

arising out of the MoU are you aware of in each country? Did the Commission and the ECB proceed to an assessment of the compliance and consistency of the measures negotiated with the Member States with EU fundamental rights obligations referred to in the Treaties?

19. Are you satisfied with the objectives and the effective outcomes of the programme in each country?
20. Did external factors, which occurred while the programmes were carried out, influence the results?
21. What impact did the entry into force of Regulation (EU) No 472/2013 have on the implementation of the programmes? Please give details how and to what extent the provisions of the Regulation have been implemented.
22. What in your opinion would have happened in the programme countries if the EU and the IMF hadn't provided financial assistance?
23. [to the ECB] - Do you consider the Emergency Liquidity Assistance (ELA) programme to have been correctly implemented in each country? Please elaborate on your answer.
24. [to the ECB] - Did all ECB Governing Council Members support all programmes in all countries? Please explain any possible deviations.
25. What measures were taken to avoid conflicts of interest between the creditor function of the ECB with respect to the banking system in Member States experiencing financial difficulties?
26. [to the ECB] - Press leaks suggest that letters were sent by the ECB to countries under the programme requiring reforms and imposing conditions in exchange for liquidity support and open market operations. Were such letters sent? If yes to whom, why and what was the content?
27. [to the IMF] - Did all IMF Executive Board Members support all programmes in all countries? Please explain any possible deviations.
28. [to the COM] - Were Seconded National Experts from the country in question on site? If yes, how did you ensure independence? In your answer take into account that in the case of the IMF, no official from the country involved works on that country.
29. According to which criteria were firms selected for audit/advisory roles for financial institutions in programme Member States? Was there a public tendering procedure? If not, why?

B. Questionnaire sent to the Member States under a financial assistance programme

1. If applicable, why did your country decide to request a financial assistance programme?
2. What was your role and function in the negotiation and set-up of the financial assistance programme for your country?

3. What was the role of the national Parliament in the negotiation of the MoU? How did the government present the text to the Parliament? How did the Parliament adopt the final MoU? Did social partners take part in the discussion on MoU?
4. How much leeway did you have to decide upon the design of the necessary measures (consolidation or structural reforms)? Please explain.
5. Do you consider that all consolidation measures/structural reforms were equally spared/divided among citizens? Please explain.
6. Please describe the quality of the cooperation between your authorities and the Troika institutions on site.
7. What impact did the entry into force of Regulation (EU) No 472/2013 have on the implementation of the programmes? Did you make use of the provisions of the Regulation, particularly Article 7 (11)? If not, why?
8. How many cases of infringement of national law challenging the legality of the decisions arising out of the MoU are you aware of in your country?
9. Are you satisfied with the objectives and the effective outcomes of the programme in your country?

6.2.2014

MIŠLJENJE ODBORA ZA PRORAČUNSKI NADZOR

upućeno Odboru za ekonomsku i monetarnu politiku

o Istražnom izvješću o ulozi i aktivnostima Trojke (ESB, Komisija i MMF) u vezi sa zemljama koje su u programu europodručja (2013/2277(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Michael Theurer

PRIJEDLOZI

Odbor za proračunski nadzor poziva Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. naglašava da je na početku finansijske krize, 16 od 17 država članica europodručja kršilo kriterije iz Maastrichta; podsjeća da je važno da države članice poštuju europsko zakonodavstvo; smatra da je potrebno poboljšati mehanizme za proračunski nadzor kako bi se u europodručju mogla primijeniti politika za radna mesta i rast, koja je utvrđena i u lisabonskoj strategiji i u strategiji Europa 2020.; ističe da Unija nije pružila učinkovita rana upozorenja niti je kasnije poduzela mjere u vezi s prekomjernim nakupljenim deficitima zemalja pogodenih krizom te da nije raspolagala odgovarajućim mehanizmima za nadzor;
2. potvrđuje da su europski porezni obveznici iskazali popriličnu solidarnost sa zemljama pogodenima krizom te da su u njima poduzeti značajni napor i rješavanje strukturalnih problema;
3. naglašava da je obvezivanje na provođenje strukturalnih reformi preduvjet za dobivanje finansijske potpore u europodručju;
4. naglašava da je demokratska legitimnost pregovora Trojke i odluka Euroskupine slaba te da bi je trebalo ojačati, imajući na umu da je Trojka samo tehničko tijelo;
5. smatra da bi trebalo ocijeniti njegove programe makroekonomске prilagodbe u cilju dodatnog poboljšanja pravnih i institucionalnih odredbi za učinkovitiji sustav proračunskog nadzora;

6. od nacionalnih revizorskih sudova očekuje da u potpunosti djeluju u skladu sa svojim pravnim obvezama u pogledu provjeravanja zakonitosti i pravilnosti financijskih transakcija nadzornih i kontrolnih sustava; u vezi s tim poziva vrhovne revizorske ustanove da pojačaju međusobnu suradnju, posebno razmjenom najboljih praksi;
7. poziva države članice da pojačaju ekspertizu u vladinim organizacijama i središnjim bankama kako bi se smanjio rizik od obveze plaćanja vanjske ekspertize;
8. naglašava da bi Europski stabilizacijski mehanizam (ESM), međunarodna organizacija sa sjedištem u Luksemburgu koja djeluje kao stalni izvor financijske pomoći državama članicama koje se suočavaju s financijskim poteškoćama i čija je najveća kreditna sposobnost 500 milijardi eura, trebao biti izravno odgovoran Parlamentu; od ESM-a očekuje da svakih šest mjeseci relevantnim odborima Parlamenta podnese cjelovito izvješće o svojim aktivnostima; u vezi s tim snažno preporučuje da se ESM prebacи na upravljanje u skladu s metodom Zajednice, kako je predviđeno u Ugovoru o ESM-u; također zahtijeva da ESM bude odgovoran Parlamentu;
9. izražava nezadovoljstvo činjenicom da u Ugovoru o ESM-u nema dovoljno odredbi za osiguranje učinkovite vanjske revizije; žali zbog činjenice da u članku 24. (o odboru revizora) podzakonskih akata uz Ugovor stoji da Revizorski sud može imenovati samo jednog člana, dok predsjedavajući može predložiti dvojicu;
10. izražava zabrinutost odredbama iz članka 24. stavka 6. podzakonskih akata uz Ugovor, u skladu s kojima je podnošenje godišnjeg izvješća odbora revizora Parlamentu jedini postupak obavještavanja Parlamenta; naglašava pravo Parlamenta da održi raspravu o godišnjem izvješću s odborom revizora u prisutnosti odbora guvernera ESM-a;
11. od Komisije, Vijeća i država članica očekuje da bez daljnog odlaganja razviju koherentnu i jaku politiku borbe protiv poreznih utaja (uključujući utaje u vezi s PDV-om) i poreznih prijevara, uključujući koordinirano djelovanje protiv offshore financijskih transakcija i poreznih oaza;
12. ističe da su stope finansiranja iz strukturnih fondova EU-a za neke države članice koje su bile najviše pogodene krizom i primile financijsku pomoć u okviru programa prilagodbe bile povećane na 95 %; naglašava da je potrebno ojačati lokalne i nacionalne uprave da bille u stanju provoditi zakone i programe EU-a i tako ubrzati korištenje sredstava iz strukturnih fondova;
13. žali zbog nezadovoljavajućih rezultata lisabonske strategije i podsjeća da bi potpora EU-a trebala biti usredotočena na rast i zapošljavanje;
14. prima na znanje zahtjeve za uspostavu Europskog monetarnog fonda, koji bi zamijenio Trojku i Europski stabilizacijski mehanizam; smatra da bi se taj fond trebao ustanoviti koristeći instrumente EU-a, ali da bi ga trebali financirati porezni obveznici država članica; svraća pozornost na važnost pouzdanog i neovisnog upravljanja krizom; smatra stoga da je od primarne važnosti da Međunarodni monetarni fond ostane uključen u europsko upravljanje krizom.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	22.1.2014	
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:	21 2 1
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Monica Luisa Macovei, Monika Panayotova, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Søren Bo Søndergaard, Michael Theurer	
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Thijs Berman, Barbara Weiler	
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 187. st. 2.	Emer Costello, Jürgen Creutzmann, Albert Deß, Ismail Ertug, Richard Falbr, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Teresa Jiménez-Becerril Barrio	

11.2.2014

MIŠLJENJE ODBORA ZA USTAVNA PITANJA

upućeno Odboru za ekonomsku i monetarnu politiku

o istražnom izvješću o ulozi i aktivnostima Trojke (ESB, Komisija i MMF) u vezi sa zemljama koje su u programu europodručja (2013/2277(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Helmut Scholz

PRIJEDLOZI

Odbor za ustavna pitanja poziva Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

- A. budući da nedavno razvijeni instrumenti za finansijsku pomoć u državama europodručja nisu temeljeni na primarnom zakonodavstvu EU-a, i budući da se člankom 143. UFEU-a izričito utvrđuje instrumente za države izvan europodručja;
- B. budući da je Sud Europske unije, pozivajući se na članak 13. stavak 3. Ugovora o Europskom mehanizmu za stabilnost, nedavno potvrdio (slučaj „Pringle“) da uključivanjem u Ugovor o Europskom mehanizmu za stabilnost Europska komisija treba „promicati opći interes Unije“ i „osigurati da su memorandumi o razumijevanju, koje je zaključio Europski mehanizam za stabilnost, u skladu sa zakonom Europske unije“;
- C. budući da se člankom 151. UFEU-a predviđa da mjere koje poduzimaju EU i njezine države članice moraju biti u skladu s temeljnim socijalnim pravima utvrđenima Europskom socijalnom poveljom iz 1961. i Poveljom o temeljnim pravima radnika iz 1989. kako bi se poboljšao, između ostalog, socijalni dijalog;
- D. budući da se u članku 152. UFEU-a navodi da: „Unija prepoznaje i promiče ulogu socijalnih partnera na svojoj razini, uzimajući u obzir raznolikost nacionalnih sustava. Unija olakšava dijalog između njih, poštujući u isto vrijeme njihovu autonomiju“;
- E. budući da se uvjeti za finansijsku pomoć zajednički dogovaraju između relevantnih

institucija EU-a, Europskog mehanizma za stabilizaciju i Međunarodnog monetarnog fonda, ali završnu odluku uvijek donosi odbor Europskog mehanizma za stabilizaciju na temelju memoranduma o razumijevanju oko kojeg su pregovarale Trojka i vlada dotične države članice;

- F. budući da je Trojka bila ad hoc rješenje usvojeno pod znatnim vremenskim pritiskom nastalim zbog gospodarske krize kada je pod hitno trebalo donijeti odluke za podršku zemljama koje su proživljavale ekstremne poteškoće kako bi se izbjeglo neuredno neispunjeno obveza i širenje krize u druge države članice, kako bi se zaustavilo nagađanje o državnom dugu te kako bi se spriječila propast europodručja;
 - G. budući da memorandumi o razumijevanju koje potpisuju države europodručja u potrazi za finansijskom pomoći imaju negativan učinak na socijalna prava građana; budući da je, u ovom kontekstu, od krajnje važnosti osigurati da su razvoj i provedba programa za finansijsku pomoći podložni primjerenoj demokratskoj odgovornosti i na europskoj i na nacionalnoj razini;
1. naglašava da osnivanje Europskog fonda za finansijsku stabilnost i Europskog mehanizma za stabilizaciju izvan institucija Unije predstavlja korak unatrag u razvoju Unije, ponajprije na štetu Parlamenta, Revizorskog suda i Suda Europske unije;
 2. poziva na izmjenu Ugovora kako bi se unutar okvira Zajednice stvorio jedinstveni instrument za finansijsku pomoći za sve države članice EU-a s obzirom na to da bi svako udaljavanje od metode Zajednice i pojačano korištenje međuvladinih sporazuma oslabilo Uniju; vjeruje da bi takva promjena pružila Uniji i institucijama sredstva za rješavanje svih izazova koji bi mogli ugroziti gospodarsku, finansijsku i socijalnu stabilnost europodručja i njenih država članica na brz i učinkovito način te uz odgovarajuću demokratsku legitimnost; poziva stoga na stvaranje Europskog monetarnog fonda (EMF);
 3. smatra da je Trojka utemeljena kao rezervno i hitno rješenje kako bi se spasio projekt europodručja i ekonomska i finansijska solidnost njegovih zemalja članica, ali od sada treba postojati stalni pristup i mehanizam usmjerjen na ciljeve održivog rasta i finansijske stabilnosti kojima će se spriječiti slične situacije i suočiti se s njima;
 4. izražava žaljenje zbog toga što sustav finansijske pomoći još nije stavljen pod odgovarajuću parlamentarnu kontrolu i odgovornost unutar okvira Ugovora EU-a;
 5. smatra da se trenutna analiza rada Trojke u državama članicama koje sudjeluju u programu treba upotrijebiti kao važan izvor informacija kako bi se učilo na prošlosti i usvojili novi pristupi za nove mehanizme koji se trebaju stvoriti za sprečavanje skupih korektivnih troškova za europsko gospodarstvo u budućnosti;
 6. primjećuje da, iako su pregovori o memorandumu o razumijevanju i mandat Trojke percipirani kao nedovoljno transparentni, glasači zemalja iz programa imali su priliku izraziti svoje odobrenje općih smjernica programa prilagodbe;
 7. ustraže da je u prvom redu Europska komisija, u ulozi jedne od europskih institucija uključenih u određivanje, odlučivanje i praćenje usklađenosti ekonomskih programa prilagodbe nacionalnih vlada s memorandumom o razumijevanju, ta koja mora biti

odgovorna Europskom parlamentu; poziva iduću Konvenciju na donošenje relevantnih odluka podložnih redovnom izvješćivanju Europskom parlamentu; naglašava potrebu za osiguranjem izravne demokratske odgovornosti europskih institucija Europskom parlamentu te vlada država članica njihovim nacionalnim parlamentima;

8. ističe da traženje ekonomski i finansijske stabilnosti u državama članicama i Uniji kao cjelini ne smije dovesti u pitanje socijalnu stabilnost, europski socijalni model i socijalna prava građana EU-a; ističe da uključivanje socijalnih partnera u gospodarski dijalog na europskoj razini, kao što je predviđeno u Ugovoru, mora biti uvršteno u politički program; poziva na potrebno uključenje socijalnih partnera u izradu i provedbu sadašnjih i budućih programa prilagodbe;
9. poziva na hitno razjašnjenje pojedinačnih odgovornosti institucija koje sudjeluju u Trojki i njihovih odnosa s euroskupinom;
10. smatra da se odnos između europodručja i MMF treba ponovo definirati, imajući u vidu postupno povlačenje izravnog uključenja MMF-a u rješavanje problema državnog duga europodručja;
11. ističe da su institucije EU-a potpuno vezane pravom Unije i da su unutar Trojke obvezane djelovati u skladu s temeljnim pravima, koja se, na temelju članka 51. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, primjenjuju u svakom trenutku.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	11.2.2014
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	24.2.2014
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Marino Baldini, Burkhard Balz, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Ivana Maletić, Hans-Peter Martin, Sławomir Nitras, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Ramon Tremosa i Balcells
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Pervenche Berès, Zdravka Bušić, Sari Essayah, Danuta Maria Hübner, Krišjānis Kariņš, Olle Ludvigsson, Gay Mitchell, Nils Torvalds
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 187. st. 2.	Alejandro Cercas, Emma McClarkin, Henri Weber